

Bilag 31.

SOCIALINSPEKTØRFORENINGEN I DANNARK

Den 18. marts 1973.

Som et led i regeringens spareplaner er der bl. a. fremsat forslag om, at loven om social bistand ikke, som oprindeligt foreslået, gennemføres med virkning fra den 1. april 1974, men udsættes yderligere 1 år.

De mulige konsekvenser af en udsættelse af loven om social bistand har været drøftet i socialinspektørforeningens forretningsudvalg, og foreningen vil selvsagt ikke udtale sig imod besparelser på de offentlige budgetter, herunder heller ikke mod besparelsesindsatser indenfor det lovområde, som foreningens medlemmer deltager i administrationen af. Imidlertid er socialinspektørforeningen af den opfattelse, at spareeffekten ved en udsættelse af bistandsloven er tvivlsom, og at en udsættelse yderligere vil kunne have højst uheldige virkninger i administrationen af den sociale lovgivning.

Det foreliggende forslag til lov om social bistand er primært en samling af nu eksisterende lovgivning, og forslaget gennemførelse behøver således ikke at betyde udgiftsforøgelser udover, hvad en mere aktiv udnyttelse af den nugældende lovgivning ville medføre. Dette kan nærmere begrundes med, at der i disse år er en meget betydelig udvikling i gang i social- og sundhedsforvaltningerne inspireret af det idégrundlag, som er beskrevet i socialreformkommissionens betænkninger. Netop med den sociale bistandslov som grundlag vil der være større udsigt til, at de investerede ressourcer vil kunne anvendes mere hensigtsmæssigt og ikke være hæmmet af en nugældende lovgivnings mere komplicerede administration.

Socialinspektørforeningen har som mange andre organisationer udtalt sig om forslaget til lov om social bistand, og man har fremsat en række indvendinger mod den foreslåede udformning. Imidlertid rummer forslaget også i sin foreliggende skitse så væsentlige forbedringer, at man, som nævnt ovenfor,

må anbefale forslaget gennemførelse. Der kan her peges på følgende grunde:

1. Med lovforslagets gennemførelse ophæves 7 nugældende love. Den nugældende lovgivning er så kompliceret, at der til stadighed må investeres i uddannelse og optræning af personalet. Det er naturligvis ikke muligt at opgøre omfanget af disse besparelser, men personaleproblemerne bør også ses i relation til, at de stadige arbejdstigninger navnlig indenfor pensionsområdet og i forbindelse med administration af kilde-skattesystemet gør det ubetinget nødvendigt, at lovgivningen bliver mere forenklet.

2. I en lang række kommuner har man påbegyndt et langt tættere samarbejde med revalideringscentre og mødrehjælpen og herved erkendt de rationaliseringsgevinster, som et sådant tættere samarbejde indebærer. Den sociale bistandslovs forventede ikrafttræden den 1. april 1974 er hovedårsagen til, at bl. a. revalideringscentrenes arbejdsmetoder søges indarbejdet i social- og sundhedsforvaltningerne, og der er afgørende grunde til, at disse bestræbelser ikke standses. Det må her anføres, at der ved disse rationaliseringer er mulighed for at undgå tilfælde af dobbeltadministration, ligesom hensynet til personalsituationen ved revalideringscentre og mødrehjælpen ligeledes tilsiger en hurtig afklaring.

3. Det er væsentligt, at opbygningen af de amtskommunale socialcentre påbegyndes med henblik på støtte til de primærkommunale social- og sundhedsforvaltninger. Det er ganske vist socialinspektørforeningens opfattelse, at den enkelte primærkommune skal opbygge et selvstændigt og kvalificeret socialt apparat, idet man alene derved kan sikre borgeren den kvalificerede og hurtige bistand. Men man er ligeledes af den opfattelse, at der på regionalt niveau må opbygges højt kvalificerede organer til støtte for